

O infinitate de religii – două categorii de oameni

22 martie 2004

Gili Cârstea

În lume există multe religii, iar în cadrul fiecărei religii, foarte multe credințe. Există multe orientări politice, categorii sociale, culturi diferite, nivele de educație diferite. În această infinită diversitate, un element vital desparte omeniarea doar în două categorii: cei care Îl cunosc și cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu:

“În lume există numai două categorii de oameni, cei care Îl cunosc pe Dumnezeu și cei care nu Îl cunosc. Omul spiritual aparține primei categorii, omul firesc aparține celei de-a doua, iar categoria de care aparținem este determinată de concepția noastră despre caracterul Tatălui și al Fiului” (RH 10.02.1891).

Ni se spune aici nu numai că nu putem face parte dintr-o a treia categorie, dar și că există un criteriu pentru măsurarea spiritualității cuiva. Aici avem o problemă serioasă.

Noi am crezut și ne-am antrenat ani de zile în concepția că doar Duhul lui Dumnezeu poate face diferența între oameni firești și oameni spirituali. Dar aici ni se spune că testul este la dispoziția fiecăruia dintre noi. Oamenii spirituali Îl cunosc pe Dumnezeu, iar oamenii firești nu. Vrem să știm din ce categorie facem parte? Simplu: Ce concepție avem despre caracterul Tatălui și al Fiului?

Despre Fiul este mai comod să înțelegem ce caracter avea. Dar Tatăl? Nu privim noi cu satisfacție și cu sentimentul justiției împlinite toate nimicitățile pe care le produce El în Vechiul Testament? Nu privim noi spre lacul de foc în speranța că dreptatea va fi aplicată și cei răi vor arde acolo, nici mai mult nici mai puțin decât merită? Nu predicăm noi și publicăm în mass-media bisericii că “Dumnezeu va pedepsi până la exterminare pe toți cei care nu acceptă oferta Lui de har iubitor”? Și apoi spunem că Dumnezeu nu ne constrânge să trecem de partea Lui. Cu alte cuvinte, aveți libertatea de alegere cui vreți să sluiți, dar poate alegeți altfel decât vreau Eu, că...

Un popor care crede că are ceva de spus lumii, care pretinde a cunoaște calea de la păcat la neprihănire, ar face bine să ia în serios următoarele:

“Pentru omul al cărui suflet este inundat de dragostea lui Isus este normal să vadă în Dumnezeu pe tatăl și prietenul lui. El poate și va învăța pe alții în armonie cu lumina care strălucește în camerele inimii lui. El va arăta oamenilor singura cale de la păcat la neprihănire, descoperind lumii caracterul Celui care este calea, adevărul și viața” (RH 10.02.1891).